

[Socialministeren]

re børn skal have? Forældrebestyrelser skal også have indflydelse på anvendelsen af de økonomiske rammebæleb, som kommunalbestyrelserne skal tildele hver institution. Det betyder, at der bliver en umiddelbar forbindelse mellem tilrettelæggelse af den pædagogiske linje og det økonomiske ansvar. Det giver samtidig mulighed for forældrene til selv at deltage i daginstitutionens hverdag, så udgifterne ikke løber løbsk. Der er for mig ingen tvivl om, at vi ved den form for brugerindflydelse vil se mange forandringer inden for de kommunale daginstitutioner.

Dette lovforslag arbejder vi på i Socialministeriet, det vil blive fremsat i denne samling, og jeg er overbevist om, at den form for brugerindflydelse vil brede sig til det sociale område generelt, og jeg synes, det er en god vej at gå.

Afslutningsvis vil jeg gerne komme med nogle bemærkninger om de få, men alvorlige eksempler, vi desværre har på, at kommunerne ikke har imødekommet rimelige, velbegrundede ønsker hos borgerne om at flytte til et plejehjem i en anden kommune. Der skal ikke herske tvivl om, at jeg ser med den allerstørste alvor på denne sag. Jeg har den 5. november 1991 sendt en henstilling til alle borgmestre om at tilpasse deres plejehjemskapacitet sådan, at der bliver mulighed for at tilbyde en borger en plejehjemsplads i en anden kommune, og hvis kommunen ikke efterkommer denne fornyede henvendelse, ser jeg ikke anden udvej, end at vi her i Folketinget må lovgive på området.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at forslaget afvises i den foreliggende form, men som sagt afviser regeringen ikke en større valgfrihed og medindflydelse på ældreområdet.

Jørn Pedersen (S):

Beslutningsforslag nr. B 19 går ud på, at man skal have mulighed for at oprette og drive selvejende institutioner uden indgåelse af overenskomst med amter eller kommuner. Det er vi meget betænkelige ved, vil jeg gerne starte med at sige. Desuden fremgår det af forslaget, at kommunerne skal have tilsyn med institutionernes standard, men altså kun standarden.

Borgernes ret, som vi er meget optaget af, ligger inden for den mulighed, at man har ret til at vælge mellem en privat/selvejende og en

offentlig institution. Men det interessante i valgmuligheden er, at regningen går til det offentlige, fordi det offentlige skal betale.

Der er en række baggrunde for dette forslag. En af baggrundene er, at antallet af private institutioner er faldende, og det er påviseligt; det vil vi ikke modbevise, det er rigtigt. En anden påstand er, at private institutioner er billigere, og jeg må understrege, at det er en påstand; det er ikke noget, der er dokumenteret i det fremsatte forslag, og det bliver det næppe heller.

Endelig nævner man, at der skal være mulighed for et valg af institution med en bestemt holdning. Det er for mig et stort spørgsmål, hvor mange forskellige holdninger man her åbner for. Vil det sige, at alle afskyninger af politisk eller religiøs karakter nu kan afstedkomme, at man uden overenskomst kan oprette institutioner?

Det påpeges, at konkurrencen mellem private og offentlige institutioner betyder lavere udgifter. Det vil jeg tvivle meget stærkt på, al den stund vi i alle socialpolitiske debatter i disse år netop hører om, hvor meget kommunerne og amterne har været nødt til at skære i de offentlige institutioner for at få hverdagen til at hænge sammen. Så det argument køber Socialdemokratiet heller ikke.

Så nævnes det endelig, at kommuner og amter undlader at bruge private pladser og i stedet bruger pladser på egne institutioner. Det er ganske forståeligt, at hvis man selv har pladser til rådighed, så bruger man dem. Men jeg synes ikke, det er noget argument for, at der også skal være et privat tilbud ud over det, vi har.

Så er vi meget betænkelige ved det, der fremgår af forslaget, at der ikke er nogen faste regler på en række punkter. Der er ingen faste regler vedrørende indretning af institutionerne, der er ingen faste regler om personale, hverken når vi taler om personaleuddannelse eller antallet af personaletimer, man skal have i den enkelte institution, og der er heller ingen faste regler for opholdet. Det eneste, der er faste regler for, er, at kommunerne skal betale både i hjemkommunen og i andre kommuner.

Jeg vil gerne finde lidt positivt i forslaget. Der står, der er behov for institutionspladser i større omfang for ældre og for børn; det er vi enig i, og det er helt rigtigt, at spørgsmålet rejses. Vi synes, det er rigtigt, at man vil være med